

ΜΗΧΑΝΕΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : 'Εν 'Αθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20 — 'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 30.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἀπαξ ἢ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος. —

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Οἱ ἐγγραφόμενοι νέοι συνδρομηταὶ εἰς τὴν *Μηχανή* λαμβάνουσι, προσθέντες εἰς τὴν ἐτησίαν συνδρομὴν μόνον 5 φράγκα.

Α' Ὅλην τὴν σειρὰν τῶν ἐπιφυλλίδων *Λυκογιάννη*, τιμωμένου ἑκάστου φύλλου παλαιοῦ ἀντὶ λ. 20 δρ. ν. **26**. —

Β' Τὸ ὠραῖον μυθιστόρημα τοῦ *Κυρίου Ὑπουργοῦ*. » » **1.80**

Γ' Τὰ μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντα φύλλα τῶν *Κρητικῶν Γάμων*, ἔθνικοῦ μυθιστορήματος τοῦ Ζαμπελίου. » » **1.80**

Δ' Τὸ *Γελοιογραφικὸν Ἡμερολόγιον* τοῦ *Μηχανή* τοῦ 1882 ἐξαντληθὲν πλὴν ὀλιγίστων ἀντιτύπων » » **2**.

ἦτοι τὸ ὅλον φράγκα **31.60**

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΑΣ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΚΑΛΟΚΥ

Τὸ τελευταῖον φύλλον τοῦ *Ἡμερησίου Τηλεγράφου*, ὅπερ ἐλάβομεν χθές, περιέχει τὸ ἐξῆς τηλεγράφημα τοῦ ἐκ Βιέννης ἀνταποκριτοῦ αὐτοῦ :

«Ὁ ἐπίτιμος τίτλος συνταγματάρχου τοῦ 99ου πεζικοῦ συντάγματος ἀπενεμήθη τῷ βασιλεῖ τῶν Ἑλλήνων, ὅστις σήμερον τὸ πρῶτ' ἔλαβε συνέντευξιν μετὰ τοῦ κόμητος Καλνόκυ ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν ἐξωτερικῶν ἔχω δὲ πολλοὺς λόγους ἵνα πιστεύω ὅτι ἔμεινεν εὐχαριστημένος ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς συνεντεύξεως. Ὁ κόμητος Καλνόκυ ἐξήγησε τῷ βασιλεῖ τῶν Ἑλλήνων ὅτι προηγουμένως ἀνέπτυξεν εἰς τοὺς βασιλεῖς τῆς Ρουμανίας καὶ τῆς Σερβίας, δηλαδὴ ὅτι μόνη ἐπέκτασις ἦν ἡ Αὐστρία ἐπιδιώκει ἐν τῇ χερσονήσῳ τοῦ Αἴμου εἶνε ἢ ἐπέκτασις τοῦ ἔμπορίου τῆς. Ὑπέμνησεν ὅτι πρὸ ὀλίγου ἀκόμη χρόνου ἡ Ρουμανία, ἡ Σερβία καὶ τὸ Μαυροβούνιον καὶ αὐτὴ ἀκόμη ἡ Βουλγαρία ἐδυσπίστουν εἰς τὰς προθέσεις τῆς αὐστριακῆς κυβερνήσεως. Καὶ ὅμως ἡ μία μετὰ τὴν ἄλλην ἐπέισθησαν ἐπὶ τέλους ὅτι οἱ φόβοι αὐτῶν ἦσαν ἀνυπόστατοι καὶ ὅτι ἡ καλλιέργεια φιλικῶν μετὰ τῆς Αὐ-

στρίας σχέσεων ἦτο λόγος ἀμοιβαίου συμφέροντος. Ἐὰν ἡ Αὐστρία πράγματι ὑπέτρεφεν ἐπιδρομικὰ σχέδια κατὰ τῆς Σερβίας καὶ τοῦ Μαυροβουνίου, κατὰ τὴν τελευταίαν διετίαν εἶχε τόσας εὐκαιρίας νὰ ἐκτελέσῃ αὐτὰ. Ἀλλ' οὐδέποτε ὑπέτρεψε τοιαῦτα σχέδια καὶ διὰ τοῦτο ἀμφότερα τὰ βασίλεια διατηροῦσιν ἐγκαρδίῳ σχέσεις μετ' ἡμῶν. Ἡ Ρουμανία ἐπίσης ἐπέισθη καὶ αὐτὴ ὅτι οὐδὲν ἔχει νὰ φοβῆται παρὰ τῆς Αὐστρίας. Ἐν Βουκουρεστίῳ ἦσαν ἄλλοτε διατεθειμένοι νὰ ὑπολαμβάνουσι τὴν χώραν ταύτην ὡς φυσικὸν πολέμιον τοῦτο ὅμως οὐδόλως ἐπηρέασε τὴν πρὸς τὴν Ρουμανίαν συμπεριφορὰν τῆς αὐστριακῆς διπλωματίας. Ἡ σταθερὰ προεπασχόλησις τοῦ κόμητος Καλνόκυ ἔτεινε κατόπιν εἰς τὸ νὰ ἀποδείξῃ εἰς τε τὸν βασιλέα Κάρολον καὶ εἰς τοὺς ὑπουργοὺς αὐτοῦ ὅτι οἰαδῆποιε ἐχθροπάθεια πρὸς τὸ γειτονικὸν βασίλειον ἦτο ἀσυμβίβαστος πρὸς τὴν ἐνεστώσαν πολιτικὴν τῆς Αὐστρουγγαρίας ἐν τῇ χερσονήσῳ τοῦ Αἴμου.

«Ἡ πολιτικὴ αὕτη ἐρείδεται ἐπὶ οἰκονομικῶν καὶ πολιτικῶν συμφερόντων, εὐλαβεῖται δ' ἐπίσης τὰ συμφέροντα ὄλων τῶν παραιμίων κρατῶν. Ἡ Ἑλλὰς ἔλαβεν ἤδη πολλὰς ἐνδείξεις εὐδιαθεσίας πρὸς αὐτὴν ἐκ μέρους τῶν προκατόχων τοῦ κόμητος Καλνόκυ, πᾶσα δὲ νέα διαβεβαίωσις ἐκ μέρους αὐτοῦ ἤθελεν εἶσθαι περιττή. Ἐπομένως ὁ βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ κυβέρνησις αὐτοῦ δύνανται νὰ εἶνε βέβαιοι περὶ τῆς ἐξακολουθήσεως τοῦ αὐτοῦ ἐκ Βιέννης φίλιου ἐνδιαφέροντος καὶ ὑποστηρίξεως τῆς εἰρηρικῆς πολιτικῆς ἢ ἀκόλουθούσῃ.

«Ὁ κόμητος Καλνόκυ οὐδεμίαν προβλέπει περιπλοκὴν ἐν τῇ Νοτιοανατολικῇ Εὐρώπῃ. Καὶ ἂν γεννηθῶσιν ὅμως ἀνταγωνισμοὶ μετὰ τῶν Μεγάλων Δυνάμεων, οὗτοι βᾶσιν θέλουσιν ἔχει καθαρὰ ἐμπορικὴν.

«Ὁ βασιλεὺς ἄρα τῶν Ἑλλήνων ἐπανέρχεται εἰς Ἀθήνας φέρων εὐαγγέλια καθησυχαστικά.»

Μετὰ τῆς αὐτῆς ἡσυχίας βεβαίως θέλομεν καὶ ἡμεῖς τὸν ὑποδεχθῆ, μετ' ὅσης ἡσυχίας ἐρχεται φέρων ἡμῖν ἐντὸς τῶν θυλακίων του. Θὰ ἦτο ἴσως δυνατὸν ἐὰν οἱ Ἀθηναῖοι ἦσαν οἱ πρὸ εἰκοσαετίας ἢ καὶ δεκαετίας ἀκόμη θερμοκέφαλοι πολιτικομανεῖς νὰ γίνῃ σκέψις περὶ συριγμῶν τοῦ τίτλου τοῦ αὐστριακοῦ Καλορέλου, ἐὰν μὴ ἡ καρδιά τῶν Ἀθηνῶν πρὸ πολλοῦ ἐπλακοστρώνητο ἐκ μετοχῶν καὶ δανείων καὶ χρεωγράφων, ὄλων χαρτιῶν ἀπομυζητικῶν καὶ τῆς τελευταίας σταγόνης αἵματος. Ἀλλὰ οἱ συριγμοὶ, καὶ ἂν ἐγίνοντο οὐδεμίαν πρακτικὴν σημασίαν θὰ εἶχον. Ἄλλως τε ἡμεῖς οἱ πο-

λεμούντες τούς αυστριακώφρονες, επί κεφαλῆς τῶν ὁποίων ἐτέθη ἐνταῦθα ὁ πρόην γενικός ἡμῶν πρόξενος ἐν Κρήτῃ κ. Μαυρομάτης διὰ τῆς ἐν τῷ «Αἰῶνι» μακρᾶς αὐτοῦ μελέτης, οὐδόλως ἀποκλείομεν τὰς διπλωματικὰς διαπραγματεύσεις καὶ ἐπαινοῦμεν μάλιστα τὸν βασιλέα ἡμῶν ὅστις, ἀν καὶ παρὰ τὸ πνεῦμα τοῦ συνταγματικοῦ πολιτεύματος διεξάγει μόνος τοῦ ἐξωτερικῆν πολιτικῆν—τοῦτο δὲ βεβαίως εἶνε ἐκ τῶν φρικτῶν σφαλμάτων τοῦ κ. Τρικούπη, Γιαννιτσάρου μὲν ὡς ἀντιπολιτευομένου ἀπέναντι τῆς Αὐλῆς, Εὐνούργου δὲ ὡς προπομποῦ, ἀντιμετώπισεν οὐχ' ἥττον τῆς αὐστριακῆς πολιτικῆς καὶ κατώθεωσε ν' ἀποσπάσῃ τὰς ὑπὲρ τῶν δικαιωμάτων τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῆς Μακεδονίας διαμαρτυρήσεις τοῦ ἡμιεπισήμου αὐστριακοῦ τύπου. Ἀλλὰ βᾶσιν τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς—ἡμεῖς θεωροῦμεν πάντοτε τὴν ἐσωτερικῆν, αὐτὴν δὲ, καὶ βασιλεία καὶ κυβερνήσεις ἀπὸ πολλοῦ συνεργάζονται ἐπὶ κακοῦ ὅπως καταστήσῃ τοιαύτην, ὥστε ἡ μόνη ἐξωτερικῆ πολιτικῆ τὴν ὁποίαν δύναται νὰ ἀναλάβῃ νὰ ᾖναι ἡ τῆς ἐπαιτίας.

Ἴδου ποίας εὐθύνας ζητοῦμεν καὶ παρὰ τῆς Βασιλείας καὶ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

I. ΒΟΥΡΟΣ

Τὸ παρὰ τοῦ δικηγόρου κ. Λεωνίδα Λεονάρδου δοθὲν ἀρτίως παράδειγμα φιλίας, διὰ τῆς πληρωμῆς εἰς τὸν δημ. εἰσπράκτορα 7,000 δραχμῶν ὅπως λυτρώσῃ, ἀπὸ τῶν φυλακῶν Τριγκέτα, τὸν φίλον τῶν κ. Ἰωάν. Βούρον εἶναι, τῶν αὐτῶν ἀξιομίμητον. Συνιστῶμεν ἰδίᾳ τὴν μίμησίν του εἰς τὸν λυτρωθέντα φίλον. Ἡ συνάδελφος «Νέα Ἐφημερίς» παρέλειψε νὰ ὑμνήσῃ δεόντως τὴν γενναίωφρονα φιλοφροσύνην τοῦ εἰρηρῆμένου δικηγόρου, ὑπομιμνήσκουσα ὅτι ἡ πράξις αὕτη ἐκ μέρους τούτου εἶναι ἀντὶ κακοῦ ἀνταπόδοσις καλοῦ εἰς τὸν κ. I. Βούρον. Εἶναι γνωστὸν ὅτι ὁ χθὲς ἐκ τῶν φυλακῶν λυτρωθεὶς φίλος, εἶναι ὅστις κατέστησεν ἐπίδικον τὸ ζήτημα ἀν ὁ κ. Α. Λεονάρδος βᾶσῃ ἢ οὐ τὰ μαλιὰ του· τοῦτο δὲ καὶ ἄνήμερον δικάζεται ἀκόμη μετὰ τοῦ κ. δικηγόρου καὶ τοῦ κ. Ψακῆ. Δὲν εἶναι ὅμως καὶ τυχαίου μόνον ἐπαίνου ἀξία, ἡ ἐκουσία αὕτη φυλάκισις τοῦ κ. I. Βούρου. Παρεδόθη εἰς τοὺς δεσμοφύλακας, διότι ἀδικῶς ἐχαρακτηρίσθη καὶ κατεδικάσθη ὅπως φορολογηθῇ ὡς τραπεζίτης. Ἐπὶ τὸ ὄλοκληρον ἔτη ὑπῆρχεν ἀπόφασις νομίμως συντεθειμένη ἐναντίον του, ἐκτελεστῆ, καὶ ἔμενεν, οὗτος ἀνένδοτος, ἐκεῖνη ἀνεκτέλεστος. Εἰς ποῖον ἄλλο βασιλεῖον, κ. Καμπούρογλε, ἠδύνατό τις νὰ εὐρίσκη ἐπὶ ἑπτὰ κατὰ συνέχειαν ἔτη τοιαύτας κυβερνήσεις καὶ ἀρχὰς ἐπὶ τῶν δημοσίων εἰσπράξεων καὶ τοιούτους ἀκεραίους καὶ φιλονόμους πολίτας, ὡς τὸν φίλον τοῦ δικηγόρου κ. Λεωνίδα Λεονάρδου; Σημειώσθητε τοῦτο καλῶς ὅτι ὑπῆρχεν ἀπόφασις ἐκτελεστῆ, ἀνέκκλητος καὶ ἐπομένως κατὰ τοὺς κειμένους νόμους ὑπεράνω πάσης ἐξουσίας. Τοῦτο δὲ ἐστὶν αἰὲν ἴσως ἡ ἀπάντησις τοῦ σιδηροῦ πρίγκηπος ἀνὰ ἐκτελεστῆ τὴν κράτησιν.»

Ἀλλὰ ἄρα γε ἦτον ὀρθὸν τὸ περιεχόμενον τῆς φορολογικῆς ταύτης ἀποφάσεως; Ὁ κ. I. Βούρος λέγει ὅχι, ἀντιτάσσων ὅτι οὐδέποτε ἦν τραπεζίτης, διότι οὔτε ἐγκύκλιον ἐξέδοτό ποτε τραπεζίτου, οὔτε ἔθετο τὴν ὑπογραφὴν του εἰς μίαν κᾶν τραπεζικὴν πράξιν. Ἡ μὲν ἔλλειψις τῆς ἐγκυκλίου εἶναι προφανῶς ἀδιάφορον, ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς τραπεζικῆς ὑπογραφῆς προκειμένου, πιστεύεται, ὅτι ὅσον ἀνωτέ-

τερος τραπεζίτης εἶναι τις, τόσον ὀλιγώτερον ἢ ὑπογραφή του κυκλοφορεῖ. Ἄν προεκτοκίξῃ γραμμῆματα ἐμπόρων, εἶναι δὲ μέγας τραπεζίτης καὶ ἔχῃ τραπεζίας καὶ ὑποδέσποτα τραπεζικὰ γραφεῖα ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν αὐτοῦ, δύναται νὰ τὸ πράξῃ χωρὶς τὴν ὑπογραφὴν του ν' ἀναμίξῃ. Ἄν διαπραγματεύεται ὁ κ. I. Βούρος μετὰ κυβερνήσεων καὶ δήμων δάνεια μεγάλα καὶ παρέχῃ ὡς ἀρὰνὲς μέλος τὴν ὑποστήριξιν του εἰς ταῦτα καὶ εἰς τὴν ἐκδοσὴν ἀνωμόμων ἑταιριῶν, γινόμενος ἰδρυτής, participant καὶ ἐκ τούτου χρηματολογῆ καὶ ἀποκτᾷ οὕτως αὐτὸς λεοντείας κατὰ τῶν μετόχων μερίδας καὶ τὸν τίτλον τοῦ gros bonnet, ἡ ἐργασία αὕτη ὅχι μόνον δὲν τὸν ἀφαιρεῖ, ἀλλὰ τούναντι τὸν καθιστᾷ εἰς ὑπερθετικὸν βαθμὸν τραπεζίτην· ἀνωγὲς ἐν τῇ «Νέᾳ Ἐφημερίδι» ἐκτίθεται, διευθύνει ὁ κ. I. Βούρος τὰς ἐργασίας τῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς, κερδίζει δὲ καὶ ζημιούται οὐχὶ ὡς μέτοχος ἢ σύμβουλος, ἀλλὰ ὡς I. Βούρος, ἔπεται ὅτι ὡς ἡ Πιστωτικὴ Τράπεζα καὶ οὗτος εἶναι τραπεζίτης.

Εἶναι βεβαίως ἐνδεχόμενον νὰ διορίζηται τις σύμβουλος εἰς μίαν τράπεζαν, ὡς τὴν Πιστωτικὴν, διὰ τὰς οἰκονομολογικὰς γνώσεις αὐτοῦ καὶ τότε ἐκ τούτου καὶ μόνου, ἴσως δὲν ἀποκτᾷ οὗτος τὸν χαρακτῆρα τοῦ τραπεζίτου. Τοῦτο δὲ φαίνεται ἀξιοῦσα ἡ «Ν. Ἐφημερίς» ὑπὲρ τοῦ κ. I. Βούρου. Τὸ τοιοῦτον ὅμως δὲν ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ διδομένου αὐτῆς, ὅτι ὁ κ. Βούρος εἶνε κτηματίας. Πῶς, τόσον πλούσιος ἄνθρωπος, κατὰ τὴν «Ν. Ἐφημερίδα», καὶ νὰ ἔχῃ τόσον ὀλίγα κτήματα! Ποῖα καὶ πόσα τὰ κτήματά του; Ἀλλὰ καὶ τοῦναντίου δοθέντος, μήπως οἱ κκ. Σκουζῆς καὶ Κ. Βούρος δὲν εἶνε μέγιστοι κτηματίαι καὶ φορολογούμενοι τραπεζίται;

Ἀλλὰ ἐπιλέγει ἡ «Ν. Ἐφημερίς» ὅτι ἦδη ἂν κινήθῃ ὑπὸ τοῦ κ. I. Βούρου ἀγωγή περὶ ἀποζημιώσεως κατὰ τοῦ δημοσίου ἐνεκα συμπερόντων μεγίστων διακοπόντων ἐν τῇ Πιστωτικῇ Τραπεζῇ ὡς ἐκ τῆς φυλακίσεως τοῦ ἀνδρός. Ὑπέστη ἄρα κατ' αὐτὰς πάλιν ζημίας ἡ Πιστωτικὴ Τράπεζα καὶ ἐν τούτοις κατ' αὐτὰς ἀκριβῶς αἱ μετοχαὶ αὐτῆς ὑπερετιμήθησαν. Ἐπειδὴ ὅμως, ὡς λέγει ἡ «Ν. Ἐφημερίς», τὴν ἀγωγήν θὰ κινήσῃ ὁ κ. I. Βούρος ἀτομικῶς, ἔπεται ὅτι ὁ μὴ τραπεζίτης οὗτος κύριος ἔχει ἐντελῶς ἰδίᾳ συμφέροντα ἐν τῇ ληψοδοσίᾳ τῆς εἰρημένης Τραπεζῆς, ὧν τὴν ἀνόρθωσιν σκοπεῖ δικαστικῶς νὰ ἐπιδιώξῃ ἰδίῳ ὀνόματι. Δὲν ἐζημιώθη ὡς ἀπλοῦς μέτοχος τῆς ἐν λόγῳ Τραπεζῆς, διότι τότε δικαίωμα θὰ εἶχεν οὐχὶ αὐτὸς, ἀλλ' ἡ Τράπεζα νὰ κινήσῃ τὴν ἀγωγήν καὶ ἐξ ἑτέρου αἱ μετοχαὶ τῆς τραπεζῆς ἔπρεπε νὰ συναίσθανθῶσι τὴν φυλάκισιν τοῦ ἀνδρός. Ἐζημιώθη ὡς δικαῖον, ὡς πράττων τὰ τῆς τραπεζῆς, εἰς τὰ ἰδία αὐτοῦ συμφέροντα. Ἀλλ' ὁποῖα αἱ πράξεις ταύτης; τραπεζικαὶ ἢ οὐ; Τοιαύτη ἀγωγή, φρονούμεν, βασιζομένη ἐπὶ τῶν ἐν τῇ «Ν. Ἐφημερίδι» διδομένων ὅτι θὰ περιάψῃ τῷ φυλακισθέντι καθὸ ἐξ ἰδίας ὁμολογίας ἀνεξιτήτως τὸν χαρακτῆρα τοῦ τραπεζίτου.

Δὲν γεωρίζομεν τὸν τρόπον κατ' ὄν ὁ κ. I. Βούρος διαχειρίζεται τὴν περιουσίαν αὐτοῦ καὶ ἐπομένως τὰς ἀνωτέρω παρατηρήσεις, ὡς ἐξετέθησαν καὶ ἐπὶ ὑποθέσεων τὸ πλεῖστον καὶ τῶν ὡς εἴρηται ἐξωτερικῶν διδομένων βασιζομεν. Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον δυνάμεθα νὰ τῷ βεβαιώσωμεν εἶνε ὅτι διὰ τῆς παρ' αὐτοῦ ἀπειλουμένης κατὰ τοῦ Δημοσίου ἀγωγῆς ὡς ἀνωτέρω, ἀδύνατον ἔσται αὐτῷ ν' ἀποτινάξῃ τὸν χαρακτῆρισμὸν τοῦ τραπεζίτου. Μία τοιαύτη ἀγωγή ἐκ μέρους τοῦ εἰρημένου μὴ τραπεζίτου κυρίου, θὰ εἶνε ὡς παγίς εἰς ἡν ὡς πονηρὸν πουλὶ ἤθελε πιασθῇ. Ἐνταῦθα δὲ πάλιν ἡ φιλία τοῦ κ. Α. Λεονάρδου δύναται ὑψηλὰς νὰ τῷ παράσχη πάλιν καὶ ἀζημίους τὴν φορὰν ταύτην ὑπηρεσίας, ὑποδεικνύουσα ἐκ νο-

μικῆς αὐθεντίας, ὅποια τὰ ἄτοπα καὶ αἱ ἐπικίνδυνοι τοῦ δικαστικοῦ τούτου ἀγῶνος ὁμολογίαι. Ἐλπίζομεν δὲ ὅτι καὶ οἰκοθεν θέλει σπύσει ν' ἀποτρέψῃ τὴν ἀγωγήν ταύτην ὁ εἰρημένος φίλος καὶ λυτρωτὴς τοῦ φυλακισθέντος, προαποτρέπων οὕτω τὴν, ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει, ἐπικρεμαμένην κατὰ τῆς ἰδίας τσέπης κίνδυνον τῆς μετὰ ἑπταετίαν πληρωμῆς ἑτέρων 7000 δραχμῶν.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ὑπουργὸς ὅστις κηδεταί τῆς δημοσίας γνώμης εἶνε ὑπουργὸς ὄντως συνταγματικός. Καὶ τοιοῦτος βεβαίως ἀποδεικνύεται κατὰ τὸ μάλλον καὶ ἥττον ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως. Δημοσιεύσαντες ἐπιστολὴν πρὸς τὸν συντάκτην καταγγέλλουσαν δύο καθηγητὰς Γυμνασίων, πρόην ἱερωμένους, ἀποβαλόντας δὲ τὸ ἐνδυμα ἰα κοσμικώτεροι γίνονται ἐπιστήσαντες τὴν ἀγρυπνον αὐτοῦ προσοχὴν σπεύσαντος αὐθωρεῖ νὰ πληροφορηθῇ καὶ ἐνεργήσῃ τὰ δεόντα. Εὐτυχῶς αἱ πληροφορίες τοῦ ἐπιστολογράφου καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἕνα ἦσαν κατ' ὄνομα καὶ πράγμα ἐσφαλμέναι· διότι ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος καθηγητὴς ἔπρεπε ποτε ἐνδυμα καλογηριδίου, ὡς οἱ μαθηταὶ τῆς Ριζαρείου, χωρὶς ἐν τούτοις νὰ λάβῃ οὐδένα βαθμὸν ἱερωσύνης. Ὁ ἄλλος εἶνε πράγματι ἱερωμένος· ἀλλὰ τὰ ἀναγκάσαντα αὐτὸν αἰτία ὅπως μὴ συνεχίσῃ τοὺς βαθμοὺς τῆς ἱερωσύνης, δεινὴ ἀσθένεια, ἐγκατάλειψις προστατῶν, ἦσαν τοσοῦτω πειστικά ὁ μετέπειτα βίος του τόσον ἀκριβῶς σύμφωνος πρὸς τὴν ἀληθῆ ἱερωσύνην καὶ ἐκ τρίτου ἡ μάθησις αὐτοῦ τόσον στερεὰ καὶ ὁ ζῆλος περὶ τοῦ διδάσκειν τόσον θερμὸς, καὶ ἐν γένει ὁ χαρακτῆρ τὸσω ἀξιαγάπητος, ὥστε καὶ ὁ ὑπουργὸς εὐρίσκειται ἐν δυσχερεῖ θέσει τί νὰ πράξῃ, τὸν νόμον νὰ τηρήσῃ καὶ ν' ἀποκόψῃ μίαν χρήσιμον κεφαλὴν ἢ νὰ σώσῃ μὲν αὐτὴν, παρακάμψῃ δὲ τὸν νόμον. Ἡμεῖς, αἰτίνας προεκλέσαμεν τὴν δυσχέρειαν ταύτην, τολμοῦμεν νὰ τῇ προταθῶμεν καὶ ὡς πλοηγοί. Ἐμάρθομεν ὅτι καὶ ἄλλοτε καταγγελία τοιαύτη ἐγένετο κατὰ τοῦ ἐν λόγῳ καθηγητοῦ, ἀλλ' ὁ Μητροπολίτης ἀπεκρίνατο, γνωρίζων τὸν ἠθικώτατον βίον αὐτοῦ, ὅτι οὐδεὶς κανὼν παραβαίνεται, οὐδεμία δὲ συνειδήσις σκανδαλίζεται ἐὰν ὁ κ. Ὀλύμπιος ἐξακολουθῇ διδάσκειν. Καὶ τί ἄλλο ἦσαν οἱ Ἀπόστολοι εἰμὴ διδάσκαλοι. Ἡ πυξὶς μας λοιπὸν ἀποφαίνεται τοῦτο: Νὰ μὴ γίνῃ ὁ ὑπουργὸς μητροπολιτικώτερος τοῦ Μητροπολίτου!

Πλὴν ὅσον ἐν τῷ περὶ τοῦ κ. Βούρου ἀρθρῷ ἡμῶν λέγονται, ἐνθυμούμενοι τώρα καὶ τὸ παρομοίᾳ φύσεως συμβᾶν τοῦ κ. Σκουλούδη, φυλακισθέντος καὶ αὐτοῦ, ἀναλογιζόμεθα τί ἄρα γε νὰ περιέχῃ τὸ τραπεζικὸν αὐτὸ ἐπάγγελμα διὰ νὰ τὸ ἀποτροπιάζονται καὶ νὰ τὸ ἀποκηρύττωσι καὶ ὡς ὁ Πέτρος τοῦ Χριστοῦ, νὰ ἀπαρῶνται αὐτοὶ τὸν ἑαυτὸν τους; Δὲν εἶνε ἀρκετὰ ἐντιμον, ἀρκετὰ ἠθικόν, ὥστε νὰ μὴ ἀντέχῃ, ὡς κρύφια τινα ἐπαγγέλματα, εἰς δημοσίαν ὁμολογίαν; Παριστιαί τινες καὶ Βιενναῖαι ἐλευθέραι κόραι ἐπαγγέλλονται τὴν τέχνην των ὑπὸ τὸ πρόσχημα ἀρωματοπώλιδος ἢ χειροκτισπώλιδος· διὰ τοὺς τραπεζίτας μας λοιπὸν χρησιμεῖται καὶ ἀρωμα καὶ χειρόκτι καὶ κυρίως σαποῦνι ὁ τίτλος τοῦ κτηματίου; Ἡ πρέπει νὰ ἀνατρέξωμεν εἰς αἰτία φυσιολογικὰ καὶ νὰ ζητήσωμεν εἰς τοὺς ἐγκεφαλικούς λοβούς τὴν βλάβην ἣτις ἐξήγει τὰ διάφορα πάθη καὶ ἐν τῇ περιπτώσει αὐτῇ τὴν φιλαργυρίαν; Ἐν ἀμφοτέραις ταῖς περιπτώσεσιν ὁ-

μῶς οἱ κυρίως τραπεζίται ὅπως φέρονται ἀρνούμενοι τὸ ἐπάγγελμα των καὶ δὴ ἐπιτρέποντες οὕτω ἄλλην ἐξήγησιν τοῦ πλοῦτου των θὰ καταντήσῃ ἐπὶ τέλους ἀστυνομικὰ ἀντικείμενα, ἀνθρώποι δηλαδὴ ἀγνώστου τέχνης καὶ διαμονῆς.

Ὁ ἐν Σέρραις πρόξενος κ. Ν. Μπέτσος, καθὰ πληροφοροῦμεθα, προσεκλήθη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ὅπως ἐξετασθῇ εἰς τὰ κατ' αὐτοῦ παράπονα τῆς κοινότητος Σερρῶν. Χαίρομεν πολὺ ὅτι ἡ φωνὴ τοῦ «Μὴ Χάνεσαι», καθόσον ἀφορᾷ τὰ προξενικὰ Σερρῶν καὶ Ἀδριανουπόλεως εἰσηκούσθη καὶ ὅτι ἐκ τῶν ἀποτυχόντων προξένων ὁ μὲν μετετέθη, περὶ τοῦ δὲ γίνεσθαι βεβαίως φροντὶς μεταθέσεως.

Δικαίως παραπονούνται οἱ ἐνταῦθα Σμυρναῖοι ὁπόταν τὸ ταχυδρομεῖον τῆς πατρίδος των ἐρχεται τὴν Κυριακὴν, ἢ δὲ διανομὴ τῶν γραμμῶν γίνεται τὴν Δευτέραν· τοῦτο εἶνε παρὰ πολὺ ἀνατολίτικο, καὶ οὔτε μάλιστα τοιοῦτο, διότι ἐν Τουρκίᾳ μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν, μετὰ τὴν μετακόμισιν τῶν φακέλων, γίνεται ἡ διανομὴ.

Χθὲς ἐξεφωνήθη ὁ δεῦτερος Μακεδονικὸς ὑπὸ τοῦ ὑποψηφίου βουλευτοῦ Κ. Ἰεροκλέους ἐξω εἰς τὰς Στήλας ἐνώπιον πολυπληθοῦς ἀκροατηρίου, ἀπὸ χειρογράφου αὐτὴν τὴν φορὰν, ἀλλὰ θαρραλεώτερον καὶ ρητορικώτερον λησμονομένον κάπου κάπου τῶν χειρογράφων καὶ ἐπιτιμωμένου τοῦ ἀγορητοῦ εἰς ζωηρὰν ρητορικὴν, ἐπιμνησθεῖσαν ζωηρῶς ὑπὸ τοῦ ἀκροατηρίου. Τὸν λόγον τοῦτον δημοσιεύει αὔριον ἡ «Μακεδονία».

Ἐπάρχει ἢ δὲν ὑπάρχει διατίμησις ἀμαξῶν; Ἐπάρχει διατίμησις δραχμῶν ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως; 4 δρ. ἐκτὸς τοῦ σχεδίου δι' ἐξοχικὸν περίπατον. Καὶ ὅμως ὁ ἀμαξηλάτης Παναγιώτης Βρανᾶς διότι ἐξήτησε παρὰ τοῦ ἐμπόρου κ. Π. Βερσῆ 4 δρ. διὰ νὰ τὸν πάγῃ εἰς τὰ Καλάμια, ἐξω καὶ ἐξω τῶν Πατησίων, κατὰ τὸν Ποδονόφτην σχεδόν, εἰς τοῦ Σουρμελῆ τὰ κτήματα, ἐνθ' ἂν ἑτέρου προηγουμένου τῷ ἤρνετο καὶ τὴν δραχμὴν ἦν τοῦ ὄφειλε διότι ἀπὸ τὴν παλαιάν τῆς Τραπεζῆς τὸν πῆγε εἰς τὸ Πολυτεχνεῖον, κατεδικάσθη σήμερον ὑπὸ τοῦ Δημοσίου Κατηγόρου εἰς 30 δρ. πρόστιμον, λόγῳ καὶ ὅτι ἐξέβρισε τὸν κ. Βερσῆ, **χωρὶς μάρτυρα**. Εὔγε! κύριε Δημόσιε Κατήγορε, ἤξιζες νὰ ἦσο ἐν Τουρκίᾳ καθ' ἡς! Κατὰ τοσοῦτο μάλλον, καθόσον τὴν προηγουμένην ἡμέραν ἐζήτησις νὰ συμβιβάσῃς τὸν ἀμαξηλάτην μετὰ τοῦ ἐμπόρου μὲ μίαν δραχμὴν, τὴν ὁποίαν θὰ τοῦδιδε νὰ δώσῃς τοῦ κ. Βερσῆ διὰ νὰ ἐξασφαλισθῇ αὐτῷ καὶ δικαστικῶς δωρεὰν ἐλευθέρᾳ κυκλοφορίᾳ διὰ τῶν ἀμαξῶν. Παράκινούμεν τὸν κ. Βερσῆν νὰ καταγγεῖλῃ τὸν κ. Δημόσιον Κατήγορον, διότι αὐτὰ πλέον δὲν τρώγονται.

Κατὰ τὴν νεκρώσιμον ἀκολουθίαν ἣτις ἐψάλη χθὲς περὶ τὴν 11 Π. Μ. ἐν τῷ ῥωσικῷ ναῶ πρὸ τοῦ νεκροῦ τοῦ τρυφεροῦ θυγατρίου τοῦ πρέσβους τῆς Σερβίας παρήσαν πολλοὶ ἐκ τοῦ διπλωματικοῦ σώματος, ἐκ τῶν ὑπουργῶν ὁ πρωθυπουργὸς, ὁ κ. Κοντόσταυλος, καὶ ὁ κ. Ράλλης. Τὸ πτώμα ὠδήγησαν ἀπὸ τῆς ἀμάξης εἰς τὰ ἔνδον τοῦ ναοῦ ὑποβαστάζοντες ὁ διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας καὶ ὁ ὑπολοχαγὸς τοῦ πυροβολικοῦ κ. Γουλιμῆς.

Ἐραϊός περίπατος μορφοῦται ὁλονὲν ὁ χαραχθεὶς δρόμος τοῦ νεαροῦ σιδηροδρόμου Ἀθηνῶν—Πατρῶν, στρωννύμενος μέσῳ τοῦ ἐλαιῶνος, ὅπου πρὸς τὸ ἐσπέρας γίνεται τόση δρόσος, ἥτις ραντίζουσα τὴν ἀμίμητον θέαν τῆς ἀττικῆς ὀρογραφίας καὶ τῆς ἀττικῆς δύσεως, πληροῖ τὸν ὁδῆτην ἀνεκφράστου ἡδονῆς, ἧς ὀλίγοι μόνον δυστυχῶς ἀντιλαμβάνονται, τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων εἰς τοῦτο πολὺ διαφερόντων τῶν ἀρχαίων, οἵκτινες βεβαίως ἐκ τῆς μελέτης τῶν καλλων τῆς φύσεως ἐγένοντο τοιοῦτοι καλλιτέχναι. Εἰς τὴν εὐχαρίστησιν προσθέτει ἡ ὄψις τῶν ἐργατῶν, ὧν οἱ πλείστοι Ἰταλοὶ μὲ τὰ τοιμποκάκιά των καὶ Γερμανοὶ μὲ τῆς πίπαις των, ἀθώοτατα καὶ εὐσυνείδητα ἐργαζόμενοι μὲ λίγο ἄσμα εἰς τὰ χεῖλη καὶ πολλὴν ἐνέργειαν εἰς τὴν χεῖρα. Παραπάνω ἱκανοποιεῖ τὸ θέαμα τῶν πρώτων τεχνητῶν ἐργῶν τοῦ σιδηροδρόμου, καλοῦσι καὶ σιδηρὰ γέφυρα ἐπὶ τοῦ Κηφισοῦ, ἧς τὸν ξύλινον ὀπλισμὸν ὁ προχθεσινὸς χεῖμαρρος παρέσυρε, καὶ ἀκούει τις τὰς περιοίκους γυναῖκας ὅτι ἐνόμιζε κανέναν πῶς ἦτανε καράβι μὲ κατάρτια καὶ τῶπερνε τὸ ποτάμι. Παραπλεύρως τῆς σιδηρᾶς ὁδοῦ εἶνε ἡ εἰς τὸν πύργον τῆς βασιλείας ἀμφιδενδρὸσκηπῆς, τὸσον ὠραία καὶ τὸσον ἄροσερὰ. Καὶ ὅμως οὐδεὶς ἀστὸς ἐνθυμεῖται νὰ ἀναπνεύσῃ τὸσον πλῆσιον τῶν Ἀθηνῶν, ἀλλὰ καὶ τὸσον μακρὰν, οὐδὲ τις ἀρχὼν ἐφρόντισε νὰ ἀναπτύξῃ παρὰ τοῖς κυκλικῶς τῶν πλατειῶν ὁρέξεις περιπατητικωτέρας.

Κράτος ἀνθρωποφάγων. Ἐνθυμεῖσθε τὸ ἐν Λαυρίῳ ἐγκλημα τῆς 12 Αὐγούστου 1879; Τὸν φόνον δηλαδὴ τοῦ δημοσίου εἰσπράκτορος Δημουλέα ὑπὸ τῶν πέρυσι κατατομηθέντων Κτεναβέα, Μπουρδζίκου καὶ Λωκέα. Τὸν εἶχαν, καθ' ὅσον ἐνθυμούμεθα λάβει 6000 δραχμάς, καὶ τὸν ἀπέκτειναν. Ἐξ αὐτῶν εὐρέθησαν ἐπ' αὐτῶν αἱ 5400, ἐλάθησαν δὲ ἡ ἐξωδεδυθῆσαν αἱ 600. Τί νομίζετε, ἔκαμε τὸ σοφὸν Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον; Κατελόγησε τὰς 600 αὐτὰς δραχμάς ὑπολλή-

λου φονευθέντος ἐν τῷ ἐκπληρῶν τὸ καθήκον του εἰς βάρος τῶν κληρονόμων — τί κληρονόμων; ἀνηλέκων ὄρφανῶν τέκνων, καὶ προχθὲς μὴ καλυθοῦσα τὴν ὅποιαν εἶχαν τὰ πτωχὰ ἐτέθη εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν, καὶ τὰ παιδιὰ ἐπετάχθησαν εἰς τοὺς δρόμους διὰ νὰ λάβῃ τὸ κράτος τὰς 600 δραχμάς! Δικαιότερον νομίζομεν ἦτο νὰ ἐκθέσῃ εἰς πλειστηριασμὸν τὰ κόκκαλα τοῦ φονευθέντος διὰ νὰ πληρωθῇ τὸ Δημόσιον, ἀντὶ νὰ σύρῃ ἐπὶ τῶν παιδιῶν τὸν βρόχον ὅστις μόνον εἰς τὸν λαίμῳ τῶν καταδικῶν ἤξιζεν.

Ὁ πρῶν Κεδιῆς Ἰσμαὴλ πασσᾶς ἐγένετο ἐσχάτως κύριος τοῦ ἀρχαιοτάτου καὶ καλλίστου τῶν παλατιῶν τῆς Φλωρεντίας, οὗτινος οἱ κῆποι λογιζοῦνται ὡς οἱ μεγαλοπρεπέστεροι τῆς πόλεως. Ὁ πρῶν Κεδιῆς προτίθεται ὡς λέγουσι νὰ ἐγκαταστήσῃ ἐκεῖ τὰ χαρέμιά του. Τὸ ἡγόρασε δὲ ἀντὶ δαπάνης 1,000,000 φράγκων ποσόν, ὅπερ δὲν εἶναι καταπληκτικὸν ἀναλόγως τῆς ἐκτάσεως τοῦ μεγάρου.

Ἐν Τανάγρα τῶν Θηβῶν, τῆ 8 τρέχοντος ἀγνωστοὶ ἐφόνευσαν ἐν τῇ θέσει Καλὸ Πηγᾶδι τὴν Ἀθανασούλαν θυγατέρα τοῦ Κ. Στάμου Νίκα, μεταβάσαν ἀπὸ τῆς οἰκίας τῆς διὰ νὰ ζητήσῃ τὸν ἵππον τοῦ πατρὸς τῆς. Οἱ κακοῦργοι ἀπέκοψαν τὴν κεφαλὴν τῆς, φέρει δὲ καὶ τραύματα ἐπὶ τῆς κοιλίας.

Τὸ στρατοδικεῖον Θεσσαλονίκης ἐφυλάκισε τὸν γέρο πατέρα τοῦ διευθυντοῦ τῶν ἐν Σέρραις Διδασκαλείων κ. Μαρούλη ἐπὶ τῇ προφάσει ὅτι ἦν λησταποδόχος ἀρνούνται δὲ τώρα νὰ ἀναγνωρίζουν αἱ τουρκικαὶ τοῦ τόπου ἀρχαὶ τὴν γερμανικὴν ὑπηκοότητα τοῦ κ. Μαρούλη, ἐνῶ τὴν ἀναγνωρίζουν τώρα 10 ἔτη, λόγῳ ὅτι ἐγένετο τοιοῦτος μετὰ τὸ 1882.

Ἀγγέλλεται ὅτι ὁ ἐν Νιγηρίτῃ καὶ τοῖς πέρυξ τρυγετῶς

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΟΝΕ

Ο ΣΙΔΗΡΟΥΡΓΟΣ

Μετάφρασις Δ. Καζιάρου.

(Συνέχ. ἱδ. ἀριθ. 587)

Αἱ κυρίαί εἰσέρχοντο εἰς τὴν αἴθουσαν. Ἡ βαρὴν κλίνουσα πρὸς τὴν μαρκησίαν.

— Ἄ! ἀγαπητὴ μου θεῖα, ἐπιθύρισε ταχέως, ὑψοῦσα τοὺς ὀφθαλμούς πρὸς τὸν οὐρανόν, πόσα πράγματα ἔχουμε νὰ ποῦμε! . . .

Καὶ σφιγγουσα τρυφερῶς τὰς χεῖρας τῆς κ. Μπωλιέ.

— Ἐυρέτε ὅτι σὰς ἀγαποῦμε καὶ ὅτι μᾶς ἐνδιαφέρει πολὺ ὅ,τι σὰς ἀφορᾷ. . .

Καὶ ἐπειδὴ ἡ κ. Μπωλιέ παρεθέρει τὴν Κλαίρην, ἀρχίσασαν νὰ προσέχῃ εἰς τὴν σιγαλὴν τῶν δύο γυναικῶν ὁμιλίαν.

— Ναι, ξέρω. . . Ὁ σύζυγός μου θὰ σὰς τὰ πῆ ὅλα. . . Καὶ ριπτομένη ἐπὶ τῆς Κλαίρης, ὡς διὰ νὰ ἐξαλειψῇ τὴν ἐκ τῶν ἀπερισκέπτων λέξεων τῆς ἐντύπωσιν.

— Πηγαίνουμε ἴσθην Ἐλβετία, τὸ ξέρεις; . . . ἀλλὰ δὲν ἠθέλαμε νὰ περάσωμε τότε κοντὰ ἀπὸ τὸ Μπωλιέ καὶ νὰ μὴ ἔλθουμε νὰ σὰς ἰδοῦμε. . . Ὅθ μείνωμε μερικαὶς ἡμέραις; ἔπειτα θὰ φύγωμε μὲ ἅμαξα, καὶ θὰ ἴμποῦμε ἀπὸ τὸ στενὸ τῶν Βερριέ. . . Κῆρυκ! ὁ στρατὸς μὲς ὁ καυμμένος! Ὁ βαρὸνος ἐπληρώθη εἰς τὸ Ζοῦ εἰς τὴν τελευταίαν μάχην τῆς ὀπισθοφυλακῆς μὲ τοὺς γερμανοὺς ἐκείνου τοῦ φεβρουαρίου τοῦ Βέρδε. . . Ὁ σύζυγός μου ἐφάρθη σὰν ἦρας. . . Ἀπὸ διακοπῆς ἀνθρώπου, ὅπου εἶχε τὸ τάγμα του. . . οἱ πτωχοὶ ἐπάγωσαν ἀπὸ τὰ χιόνια. . . δὲν ἔφερε πίσω παρὰ ἑκατὸ. . . Καὶ δὲν τοῦδωκεν παράσημο! . . . Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ἐμεῖς εἴμεθα βασιλικοὶ. . . Ἄ! αὐτὴ ἡ κυβερνήσις τί κακοῦτης ποῦ εἶναι. . . Τί φρονοῦν ἐδῶ; Ὅθ δεχθῇ ὁ Γαμβέττας τὸ ὑπουργεῖον;

Καὶ ἐπροχώρη ἡ βαρὴν, μειδιῶσα, ζωγρά, ἐπὶ τὸ δραματικώτερον ὁμιλοῦσα, φλυαροῦσα ὡς παπαγάλλος, μεταβαίνουσα ἀπὸ τοῦ ἐνὸς εἰς τὸ ἄλλο ἀντικείμενον μὲ εὐκινήσιαν ἰδεῶν καὶ ποιικίαν ἐκφράσεων, ἐκπληκτικὴν. Ζῶν καλειδοσκοπίον, ἀλλάζον τὰς εἰκόνας του καὶ ποιικίλον τὰς ἀπόψεις του στιγμιαίως.

εἶναι ἀριστος φέτος, αἱ δὲ σταφυλαὶ πολὺ εὐθυναί. Οἱ φίλοι τοῦ Βάκχου, οἱ ὅποιοι καὶ ἐκεῖ δὲν εἶναι ὀλίγοι, τρελλαίνονται ἐκ τῆς χαρᾶς.

— Μετ' ἐκπλήξεως μαθάνομεν ὅτι οἱ ὑπότροφοι τοῦ Βελιαισίου κληροδοτήματος δὲν ἔλαβον εἰσέτι τὰ ὠρισμένα χρηματικὰ μνηκία τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου. Δὲν γινώσκουμε τὴν αἰτίαν τῆς τοιαύτης ἀδίκου καθυστέρησεως, ἀλλὰ βεβαίως δὲν ἀμαρτάνομεν φρονούντες ὅτι ἡ καθυστέρησις αὕτη γίνεται πρόξενος σπουδαίου κακοῦ. Ἡ λέξις ὑπότροφος σημαίνει σπουδαστὴν πτωχὸν καὶ μὴ ἔχοντα πού τὴν κεφαλὴν κλίνει. Ὁ δὲ μὴ ἔχων πού τὴν κεφαλὴν κλίνει, λαμβάνων δὲ τὴν ὑποτροφίαν αὐτοῦ οὐχὶ ἐν ἀρχῇ τοῦ μηνός, ὅπως κυρίως ἔπρεπε νὰ γίνηται, οὐδὲ εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ, ἀλλὰ μόνον κατὰ τὰ μέσα τοῦ δευτέρου μηνός, ὁ τοιοῦτος πῶς θὰ ζήσῃ; πῶς θὰ πληρώσῃ τὸ ἐνοίκιον αὐτοῦ; πῶς θ' ἀγοράσῃ τὰ βιβλία αὐτοῦ; Ἡ καθυστέρησις ἀναγκάζει τοὺς πτωχοὺς φοιτητὰς νὰ υποβάλλωνται εἰς πιστώσεις, οἵτινες πολλάκις γίνονται αἰτία τῆς κατασχέσεως τῶν τραπεζῶν καὶ τῶν κλινῶν αὐτῶν ὑπὸ τῶν πιστωτῶν!

— Εἰς τὴν λειτουργίαν τῶν ἐν Σέρραις Διδασκαλείων προστέθη νέος ἰσχυρὸς μογλὸς, ὁ εὐφυὴς καὶ πολυμαθὴς νέος κ. Στέργιος Πολύκριτος, ὅστις καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπὶ πολλὰ ἔτη διδάξας ἔδωκε περιφανῆ δείγματα τῆς ἱκανότητος αὐτοῦ. Συγχαίρομεν ἐκ θερμῆς καρδίας αὐτῷ τε καὶ τοὺς ἐκπαιδευτήριους τοῦτους.

— Διευθυντὴς Διδασκαλείου ἐν Θεσσαλονίκῃ διωρίσθη ὁ ἐπὶ ψιλῷ ὀνόματι Ἐπίσκοπος Δέδδης, τέως τοποτηρητῆς Βοδενῶν, ἀνὴρ χρηστὸς καὶ νοήμων δι' οὗ εὐχόμεθα τὸ Διδασκαλεῖον νὰ εὐμερῆσῃ ἐμπνεομένου τοῖς μαθηταῖς ὅτι δὲν εἶνε συνήθεις διδάσκαλοι, ἀλλὰ ἀπόστολοι ἰδέας ἐθνικῆς.

— Ἐν πλήρει φαιδρότητι καὶ διαχύσει χαρᾶς ἐτέλεσε τοὺς ἀρραβωνᾶς του χθὲς ὁ φίλος ἱατρός ἀνθυπίατρος κ. Γεωργίος Πρασᾶς μετὰ τῆς γαλακτώδους καὶ χαριτοβρότου

δεσποινίδος Μαρίκας θυγατρὸς τοῦ καθηγητοῦ κ. Σιάτου. Τὸ «Μὴ Χάνεσαι» τοῖς εὐχεται ταχίστην τὴν στέψιν.

— Ἀφίκετο προχθὲς ἐκ Λεωνιδίου καὶ ἐπιστρέφει σήμερον ὁ ἀξιόλογος νέος κ. Παῦλος Παπαγεωργίου.

— Χθὲς πάλιν κατὰ τὴν συνοικίαν μας Κυριακάτικα κρεοπώλης ἐκτύπησε διὰ μαχαίρας παντοπώλην εἰς τὴν χεῖρα, ἥτις καὶ νομίζομεν κινδυνεύει νὰ ἐκκοπῇ.

— Χθὲς ὥρα 3 μ. μ. κατὰ τὴν ὁδὸν Πειραιῶς ὁ ἀμαξήλατος Α. Ποριώτης παρέσυρε διὰ τῆς ἀμάξης τὸν Α. Σουλιώτην καὶ ἐτραυματίσεν αὐτὸν ἐλαφρῶς κατὰ τὴν κεφαλὴν.

— Χθὲς τῇ πρωΐαν ὁ Χρ. Πάστρας κρεοπώλης κατὰ τὴν ὁδὸν Λέκα ἐτραυματίσεν δι' ἐγχειριδίου τὸν Α. Βώκον παντοπώλην, ὁ δρᾶστης συνελήφθη.

— Χθὲς τὴν 6 μ. μ. ὥραν ὁ Β. Κουρόπουλος σκοπῶν ν' ἀποκτείνῃ ἕνεκα ἐρωτικῶν λόγων τὸν Δ. Σκουλοῦδην μουσικὸν μετέβη εἰς τὴν παρὰ τὴν ὁδὸν Ἀγίου Διονυσίου οἰκίαν τοῦ Σκουλοῦδῃ καθ' οὗ ἐπυροβόλησε διὰ μεγάλου πιστολίου πλήρους σφαιρῶν καὶ ἐτραυματίσεν ἐπικινδύνως. Ὁ δρᾶστης ἔγεινεν ἄφαντος.

— Ἐν Ναυπάκτῳ συνελήφθη ὁ διαδότης φυγόδικος Ν. Καρανικόλας καὶ οἱ φυγόποιοι Δ. Κωστόπουλος ἡ Καρατζᾶς, Χρήστος Ἀποστολόπουλος, Α. Τρίγας καὶ Εὐθ. Θωμόπουλος.

— Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις Λακεδαιμόνος καὶ Γυθείου συνελήφθησαν κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα φυγόποιοι μὲν 20, ἐξ ὧν οἱ πλείστοι κατηγοροῦντο ἐπὶ τραύμασι, φυγόδικοι δὲ 12 πάντες ἐπὶ ἀναίρεσι καὶ φόνῳ, ἐκτὸς ἐνὸς κατηγορουμένου ἐπὶ βιασμῷ.

— Ἐν Πάρῳ τῆς Κύπρου ἐνέσκηψεν ἡ εὐλογία εἰς τὰ πρόβατα καὶ αἴγας, ἡ δὲ ἐπιτόπιος ἀρχὴ ἀπηγόρευσε τὴν ἐκίθην ἐξαγωγὴν αὐτῶν πρὸς περιορισμὸν τῆς νόσου.

— Ὁ κ. Αἰκατερινιάδης ἔχει ἐπιστολήν του ἐν τῷ γραφείῳ μας.

Ἡ μαρκησία καὶ ἡ Κλαίρη τὴν ἤκουον ἐκπληκτοὶ καὶ ζαλισμένοι. Ἐν τῇ σιωπῇ καὶ τῇ γαλήνῃ τῆς ἐξοχῆς εἶχον γίνεαι σοβαραὶ καὶ σιωπηλαί.

Ἡ ζωηρότης αὐτῆς τῆς παρινητῆς μὲ τὰ θεωρηθῶδη καὶ πεταχτὰ ἀκκισματὰ τῆς ταῖς ἐπροξένει σκοτοδινασίαν.

Χωρὶς νὰ περιμένῃ τὴν εἰς τὴν ἐρώτησίν τῆς ἀπάντησιν, ἡ βαρὴν διέτρεξε ταχέως τὴν αἴθουσαν καὶ διευθυνομένη πρὸς ἐν παράθυρον ὅπθην ἡ θεὰ ἐξεστεινέτο μακρὰν ἐπὶ τῆς σκιερᾶς κοιλιάδος, εἰς τὸ βᾶθος τῆς ὁποίας ἐσπινηροβόλουν αἱ κληροδοτοὶ τοῦ ἐργοστασίου, ρίπτουσι ἐν τῷ σκότει λάμψεις πύραυλῶν, ἀνέκραξε κτυπῶσα τὰς χεῖράς τῆς μὲ παιδικὸν θαυμασμόν:

— Τί ὠραία! Σὰν σκηνὴ τῆς ὄπερας φαίνεται. . . Ἄ! ἡ φύσις. . . Τί εὐτυχεῖς ποῦ εἶσθαι νὰ ζῆτε ἐδῶ μέσα ἴστα δάση! Τί καλὴ ζωὴ καὶ πῶς διατηρεῖται ὁ ἄνθρωπος! Κυτάξτε με θεῖα, καὶ συγκρίνετέ με μὲ τὴν Κλαίρην. Εἴμεθα τῆς αὐτῆς ἡλικίας καὶ ἂν μὲ ἰδῇ κάνεις μὲ πέρνει γιὰ μητέρα τῆς. . . Εἶναι ἀπὸ τοὺς χοροῦς, τὰς ἐπισκεψέις, τὰ θέατρα, ἡ καλονύχτιες τὸν καταστέφον τὸν ἄνθρωπο. . . Τόσαι διασκεδάσεις καταντοῦν ἐργασία πλέον! Χαμογελάτε θεῖα; Μπορεῖτε νὰ μοῦ πῆτε, ὅτι ἴμποροῦσαμε νὰ ζοῦμε ἄλλοιῶς, νὰ πηγαίνομαί νὰ καθώμαστε τέσσαρες μῆνες ἴστα κτῆμά μας, ἴσθην Βουργουνδία. . . Βέβαια. Ἄλλὰ ὁ βαρὸνος εἶναι σοφός, ἔχει τοὺς κύκλους του εἰς τὸ Παρίσι. Ἐγὼ εἶμι ἐπιστημονικὰ συνέδρια, Ἀκαδημίαν. . . Ἐγὼ ἔχω

χιλίαις ὑποχρεώσεις, τὰς ὁποίας δὲν ἴμπορῶ ν' ἀφήσω, νὰ διατηρήσω σχέσεις, νὰ μοιράσω ἐλεημοσύνας. . . Ἐπειτα ἡ κόρη μου, δὲν ἴμπορῶ νὰ τὴν ἀφίνω μὲ τὴν γκουβερνάντα. Καὶ ἀφοῦ πάγωμε δύο μῆνες εἰς τὰ λουτρά, ταξιδεύομε ἄλλους δύο, πηγαίνομε καὶ ἴσθην Νίκαια δύο μῆνες. βλέπετε τί μᾶς μένει. . . Ἄ εἴμαι κατακουρασμένη. Καθήμεθα;

Καὶ περνῶσα μεταξὺ τῆς Κλαίρης καὶ τῆς μαρκησίας ὡς ἀνεμοστρόβυλος ἡ βαρὴν ἐρρίφθη ἐπὶ τοῦ ἀνακλιντροῦ τῆς κ. Μπωλιέ.

— Ἐλάτε τώρα, πέτε μου πῶς περνᾶτε. Τί κάνετε ἐδῶ; Ὁ Ὀκτάβιος; Καὶ ὁ γείτων σας ὁ σιδηροῦργος; . . . Βλέπετε ἠθιμάμαι ὅ,τι μοῦ γράφετε. Ἄ! Θεέ μου! τί θὰ γινώμαστε, ἂν δὲν εἶχαμε μὴ στάλα κεφάλι.

Κλίνουσα τὴν κεφαλὴν ἡ βαρὴν ἔκλεισεν ἠδέως τοὺς ὀφθαλμούς, ἐτοιμαζομένη ν' ἀκούσῃ μὲ ὄλιν τῆς τὴν καρδίαν τὴν μαρκησίαν καὶ τὴν ἐξαδέλφην τῆς. . . Ἡκολούθησε στιγμὴ σιωπῆς, καὶ, σχεδὸν χωρὶς διακοπῆν, ὡς κελαιστικὸν πτηνόν, τὸ ὅποιον ἀφοῦ τραγουδήσῃ καὶ τὴν τελευταίαν στροφὴν τοῦ ἄσματος του, ἀποκοιμᾶται εἰς τὸ χεῖλος τῆς φωλεᾶς του, ἡ παρισηνὴ, κουρασμένη ἀπὸ τὸ ταξεῖδι, ἀφῆκε νὰ πέσῃ ἡ βεβαρυμένη κεφαλὴ τῆς ἐπὶ τοῦ μὲ παλαιὰ τρίχαπτα γαρνιρισμένου ἐρεσινώτου, καὶ ἡ ἐλαφρὰ ἀναπνοὴ, ἡ διερχομένη μεταξὺ τῶν ἡμιανοίκτων χαιλέων τῆς, ἐφάνερον ὅτι ἡ φλυαρία τῆς ὑπεχώρει εἰς τὸν ἵπνον.

- Παρακαλείται ο φίλτατος κ. Τοπάλης να περάση από το γραφείον μας.

ΧΡΟΝΙΚΑ ΣΜΥΡΝΗΣ

(ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Σμύρνη 8 Οκτωβρίου.

Μεγίστη και ανυπολόγιστος συμφορά ενέσκηψεν αυθις επί της Έρυθραίας Χερσονήσου την παρελθούσαν Δευτέραν. Οί δεινώς πρό διετίας δοκιμασθέντες κάτοικοι διεσείσθησαν πάλιν και καταπλακώθησαν υπό σεισμού φοβερού και θλεθρίου. Έντρομοι εξέλθόντες εις τὸ υπαίθριον κατεβράχισαν υπό ραγδαιοτάτης βροχής ασκεπείς οί πλείστοι και άκάλυπτοι. Πέποιθα, ότι ο αύτόθι Έρυθρός Σταυρός και ή Έλληνική κοινωνία άπαξάπασα δέν θα μείνη ανάληγτος εις τούς στόνους και τὰ παθήματα του κατά μέγα μέρος όμογενοῦς πληθυσμοῦ τῆς Έρυθρας Χερσονήσου. Ύψωσον τήν φωνήν σου, φίλτατε Βλάση, ύπερ τῆς δυστυχίας κάλεσον και τόν λοιπόν Αθηναικόν τύπον εις τήν ύπερ τῶν παθόντων όμογενῶν ήμῶν άρωγήν. Μή όλιγώρως έχετε έν τῇ χώρα ταύτῃ όμογενοίς πληθυσμοίς. Η Μικρά Ασία είναι ή Αμερική και ή Αυστραλία συνόμα του άποικιακού Έλληνικού βέμματος. Τοσούτω δέ μάλλον τῇ Έλληνική κοινωνία επιβάλλεται ή πρόσ τήν έρυθραϊάν Χερσονήσον άρωγή και αντίληψις όσω κατά τήν παρελθούσαν πρό διετίας θεομηνίαν ο Έλληνισμός άποκλειστικῶς σχεδόν τήν πολυπαθή Χίον συνέδραμε, ψυχίῶν τινων δοθέντων σχετικῶς πρός τούς επίσης δεινῶς δοκιμασθέντας κατοίκους τῆς Έρυθραίας. Δέν είχαν οί άτυχεῖς συγγενείς και συμπολίτας εύπόρους και μέγα δυναμένους εις τὰ μεγάλα Εύρωπαϊκά κέντρα και ως έκ τούτου έν μείρα Καρός ετέθησαν. Αλλ' εις τήν δευτέραν ταύτην συμφοράν τήν δεινῶς αυθις κατενεχθεισαν επί τῆς κεφαλῆς

Η μαρκησία και ή Κλαίρη άντήλλαξαν εύμενές μειδιάμα, και λαμβάνουσα, καθεμία τὸ έργον της έπερίμεναν τήν εξέγερσιν τῆς χαριτωμένης γυναικός, ήτις ήτο τὸσω παιδί. Η βρωήνη Περφόν, τὸ γένο; Σοφία δ' Αϊνκούρτ — εἰρωνία τῶν όνομάτων! — Τὸ όνομα τῆς σοφίας εις μίαν τρελλήν — ήτο μονογενής κόρη μιᾶς άδελφῆς του μαρκησιου Μπωλιέ. Ανετράφη μαζί με τήν Κλαίρην Απετέλει εις τὸ σχολειον και αυτῇ μέρος του κόμματος τῶν εύγενῶν, του τὸτω φοβερού δια τās μικρὰς πολιτίδας. Και αυτῇ όσαύτως ειχε γνωρίσει τήν κόρην του κυρίου Μουλινέ. Καρδιά άγγέλου, αλλά μυαλό πουλιού, κατεγίνετο αἰωνίως να επανορθώση δια τῆς αγαθότητός της τὸ κακόν τὸ όποιον επροξενει δια τῆς ελαφρότητός της. Και πολύ ειχε συντελέσει εις τὸ ν' άναπτύχῃ τὸ μίσο; τὸ όποιον ετρεφεν ή Αθηναικῆ εναντίον τῆς δεσποινίδος Μπωλιέ. Αυτῇ από τήν πρώτην ήμέραν ειχεν όνομάσει τήν δεσποινίδα Μουλινέ, ή μικρὰ Κακάο. Και επειδή επρόκειτο μεταξύ τῶν δεκατριετῶν τούτων κορσάϊων να συναφῃ μάχη, ή Κλαίρη, ή μεγαλειτέρα δυνατοτέρα και λογικωτέρα με άλαζωνικόν ύφος εμπόδισε τās έχθροπραξίας. Η Αθηναικῆ ήρεθίσθη περισσότερον κατ' εκείνης ήτις έμεσολάθει παρα κατ' εκείνης ήτις προσέβαλλε. Επειτα δέ ή δεσποινίς Μπωλιέ, ένεκα τῆς πρωίμου δυνάμεως τῆς χαρακτῆρός της, επεβάλλετο έρ' όλων της τῶν συμμαθητριῶν. Ητο ή ενάρκωσις ούτως ειπεῖν, τῆς άριστοκρατίας εκείνης,

των πρός όμογενοίς κοινότητας φιλόφρωνος; στεργῆ τῆς ελληνικής κοινωνίας θα συμβαδίσῃ μετά του πρός τήν φιλοπατρίαν και τήν άρετήν καθήκοντο. Η δ' επί τήν εθνικήν ταύτην ενέργειαν αρχέβουλος εισήγησις τῷ Έθνικῷ τύπῳ κατ' έξοχήν άπόκειται οτινι οῦ μόνον καθήκόντως ή του εθνικού φρονήματος έξαρσις επιβάλλεται αλλά και ή τῆς Έθνικῆς άλλληγγύης και συνοχῆς διδαχῆ. Τὸν άντίκτυπον του σεισμοῦ ήσθάνθησαν όλη σχεδόν ή Ιωνία, ή Λυδία και αἱ Ιωνικαί νῆσοι, οί δέ Σμυρναίοι έντρομοι εξέλθόντες τῶν οίκίῶν και καταστημάτων αυτῶν τῇ 3 ώρα και 38' Μ. Μ. τῆς παρελθούσης Δευτέρας ήσθάνθησαν σεισμόν παρατεταμένον. Αἱ δέ πόλεις και νῆσοι έν αἰς άνωτέρω ως εγράψαμεν ο σεισμός ήτο ισχυρός άλλ' άνευ ζημιῶν εις ή Μαγνησία, ή Φιλαδέλφεια, ο Κασαμπάς, ή Μενεμένη, τὸ Παϊντήριον, τὰ Θεῖρα, τὸ Οδμεές, τὸ Αἰδίνιον, ή Νέα Έφεσος, ή πόλις του Τσεσιμέ, ή Χίος, ή Σάμος και ή Μιτυλήνη. Εἰς τὸ έγγύς ήμῶν χωρίον Βουτζά, κατέπεσεν εις τοίχος, οῦδενός παθόντος εύτυχῶς. — Μεταξύ τῶν έν Αλλατσατοίς θυμάτων του σεισμοῦ αναφέρονται δύο πλοίαρχοι ο έκ Πλωμαρίου τῆς Λέσβου Εσπερτράς μετ' άρκετου χρηματικού και ο έκ Γαλαξιδείου Γιαννούλης. ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ ΕΝ Τῷ ΚΑΚΟΥΤΟΔΙΚΕΙῷ Δευτέρα, 8 Οκτωβρίου. Είναι ή πρώτη του κακούροδικείου συνεδρίασις σήμερα. Και έν τούτοις οί ένορκοι έρχονται άκροβολιστικῶς και βαρυστασιμένοι, άφου άρκετήν ώραν ένυνηγήθησαν από τούς κλητῆρας. Επὶ τέλους κατορθοῦται να συμπληρωθῇ ο άναγκαίος αριθμός και προσάγεται ο κατηγορούμενος Ίωάννης Χρυσου-

ή όποία καθίστα τὸν βίον τὸσω σκληρόν δια δεσποινίδα Μουλινέ. Αυτῇ λοιπόν ένεκα τῆς ύπεροχῆς της προεκάλεσε τήν έχθραν του περιφρονομένου παιδίου. Η αλήθεια είναι οτι ποτε ή Κλαίρη δέν ειχε πειράξει τήν Αθηναιδα, άλλ' οί χαρακτῆρές των ἦσαν άπολύτως αντίθετοι. Τὸ πᾶν έν τῇ άριστοκρατίδι εκείνη προσέβαλλε και έλύπει τήν πολιτίδα αυτῆν: ή κομψότης του άναστήματος της ή λευκότης τῶν χειρῶν της, ή πολυτελής απλότης τῶν ένδυμάτων της μέχρι και αυτου του ταχυδρομικού χαρτιου της, τὸ όποιον εκοσμεῖτο με τὰ άρχικά στοιχεῖα του όνόματός της. Η Κλαίρη και αἱ φίλαι της ώμίλουν με τὸ σὺ μεταξύ των. Έν τῇ μικρογραφία του μικροῦ τούτου κόσμου ελάμβανον χώραν φοβερὰν διενέξεις. Η Σοφία δ' Αϊνκούρτ, όργιζομένη, δέν ήθελε να τῆς όμιλῇ με τὸ σὺ ή κόρη του σοκολατιέρη, και αυτῇ τῆς ώμίλει πάντοτε πληθυντικῶς. Η Κλαίρη γελῶσα δι' αυτὰς τās διακρίσεις, αἰτινες τη φαίνοντο παιδαριώδεις, ώμίλει ένικῶς πρός τήν Αθηναιδα. Και αυτῇ έν τῇ οικειότητι ταύτῃ διείδεν ύβριν. Η έχθροπάθεια τῆς Μουλινέ δέν διέφυγε τήν προσοχῆν τῆς Κλαίρης. Προσπεινήθη οτι δέν τήν παρετῆρει. Και, άκουσίως της έσω; ή δια τήν Αθηναιδα περιφρόνησις της κύησε. (άκολουθεῖ)

φὸς άνθρ 39 ετών, ως λέγει, φαινόμενος, ως σαράντα πέντε, με όφθαλμούς άλαμπεῖς και κτηνώδεις, με παρειὰν κοίλα, με τρίχας υποψάρους, κατηγορούμενος επί παντοειδεί άσελγεία, επί του έπταστούς κορσάϊου, Χαρικλείας Βουρδουλίκη. Ο εισαγγελεύς κ. Καρτζῆς άναγινώσκει τὸ κατηγορητήριον, δι' οῦ ο κατηγορούμενος κατηγορεῖται οτι επέρυσιν έν Σύρω κατά διαφόρους εποχάς, εισάγων τήν παθούσαν εις τὸ παρά τὸ σχολειον ένῶ αυτῇ έφρίτα κείμενον φωτογραφείον του και δελεάζων αυτῆν δια γλυκυσματων ήσέλγησεν εἰς αἰς κατά διαφόρους ήμέρας επ' αυτῆς παρὰ φύσιν και κατά φύσιν πράγμα όπερ σπουδαίως έβλαψε τήν υγείαν τῆς μικρᾶς κορσάϊδος, ή όποία δέν είναι οὔτε ώραία, οὔτε άσχημη, μελαχροινή, παχουλῆ, με καστανοῦς όφθαλμούς, κινύσα τήν συμπάθειαν όλου του άκρατηρίου και και διεγείρουσα εναντίον του Σαρδαναπάλου κατηγορουμένου κύματα, μόλις συγκρατουμένης, άγανακτῆσεως. Ο συνήγορος του κατηγορουμένου κ. Γρυπάρης ζητεῖ τήν άναβολήν τῆς δίκες δια τήν έλλειψιν τῶν μαρτύρων τῆς ύπερασπίσεως, ο εισαγγελεύς άντιτείνει. Τὸ δικαστήριον προδρευόμενον από τὸν κ. Μακκῆν άπορρίπτει τήν πρότασιν του συνηγόρου και ή δίκη προχωρεῖ, κεκλεισμένων τῶν θυρῶν κατ' αἴτησιν του εισαγγελέως. Εξεταζομένη ή μικρὰ με ύποτρέμουσαν φωνήν επιβεβαιῶθί όλας τās άπαισίους λεπτομερείας του βασιθουζουικικού εγκλήματος. Η ιατρική έκθεσις επιβεβαιῶθί τήν μαρτυρίαν του κορσάϊου και τῆς θείας του, εις ήν κατά πρώτον ειχε διηγηθῇ τὸ γεγονός, μη έχον συνείδησιν του κακοθους τῆς πράξεως. Αναπλιώτης.

ΘΕΑΤΡΟΝ ΕΝ ΚΑΛΑΜΑΙΣ

Γράφουσι ήμιν εκειθεν τῇ 5 Οκτωβρίου: Δραματικός θίασος φέρων επωνυμίαν «Θέσις» άφίκετο ένταῦθα άρχόμενος από προχθῆς τῶν έργασιῶν του. Τὸ πρώτον δράμα όπερ επί σκηνῆς άνεβίβασεν ήτο ή Γαλάτεια γνωστὸν ως έν εκ τῶν λαμπροτέρων έργων του Βασιλειάδου. Απειρον πλήθος συνέρρευσεν έν τῇ παραστάσει ταύτῃ, άλλὰ δυστυχῶς ή επιτυχία τῶν ύποκριτῶν δέν ήτο καθολοκληρίαν εκφραστικῆ. Έν τῇ πρώτῃ πράξει ήδύνατό της να συλλάβῃ ιδεᾶν οὔχι άποτυχίας διότι ή απολίθωσις τῆς Γαλατείας ήτο κανονική και τὸ σῶμα τῆς ύποκριθείσης συμμετρικώτατον, οί βραχιόνες αυτῆς γυμνοί, ροδόχροοι και καλλίσφυροι, ετήρουν εκφραστικωτάτην θέσιν άκίνησις και έν γένει ήκολούθησε επιτυχία τις, άλλὰ έν ταῖς επομέναις πράξει άπεκαλύφθησαν πολλαί έλλειψεις και ατέλειαι εις πάντα τὰ πρόσωπα, διότι τὸν υπερβάλλοντα τόνον τῆς φωνῆς των εφήρμοστον άκαταλλήλως εις τινα μέρη και ή γλώσσά των πολλακίς δέν έδιδε εμπρέπουσαν έμφανιν εις τήν διέγερσιν του αισθήματος καθῶς και ή φωνή αυτῶν εκάμπτετο ατέχνως εις τήν λύπην και εις τήν χαράν, συνήθως μάλιστα.

ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

Οιδεον δύο γείτονες έργαται πρός τὸ Μοναστηράκι παρα τήν άγοράν όπως εύρωσι έργασίαν. — Θωμά, λέγει, ο έτερο; τί κέρδισης χθές από τῇ δουλειά σου; — Οκτώ δραχμάς που έννοιαστικα σενα γιαπί και

τρεις που πετάκτικα τὸ μεσημέρι σε άλλο σπήτι, και ετελειωσα μιὰ βιαστικῆ δουλειά που ειχαν, ένδεκα. Εσὺ δέ Νικόλα πως πήγες; — Εγὼ μόνον επτά έβγαλα, μα σὺ εἶσαι και καλλίτερος από μένα δουλευτής και τυχερότερος. — Αχ! καιμένα νάξερεις, τὸν διέκοψεν ο Θωμάς, στενάξας άλλθῶς εκ βάθους καρδίας. Καλλίτερα, αδελφέ Νικόλα, ζούσαμε πρώτα που περναμε τρεις, άλλὰ και όλα τὰ πράγματα ἦσαν φτινά, καλλίτερα και που τιμημένα και ειχαμε και άλλθινα εύτυχία. — Ένδεκα δραχμάς νέας, και πάλι άναστενάξεις, έψιθύρισεν ο Νικόλας, Θωμά θά σε ιδῇ ο Θεός. — Έσενα Νικόλα δέν σου κόβει τὸ κεφάλι και να πᾶς σ' εκεινον που τροχάει τὰ ψαλιδια να στ' άκονισῃ. Αλήθεια μεῖς ο στραβός λαός πλουτᾶμε σήμερα, άλλ' αυτοί που μας αυγάτησαν όλα τὰ πράγματα τὸ κάνουν με σκοπό. Έμένα Θωμά με λένε, άλλὰ εἶμαι και Θωμάς κι' έχω δικιο. Αυτοί που αυγάτισαν όλα σου λέγω, τὸ κάνουν για να φτωχύνουν όλους εκεινους που αγαπᾶν τήν πατρίδα, εκεινους που πονοῦν άλλθινα τὸν τόπο, να μη μπορέσουν να ζήσουν εδώ από τὰ έξοδα και να πάρουν τὰ μάτια τους να φύγουν, γιατι δέ θάχουν άνασασμό, και τότες άμα μείνουν οί άγοργδύτες μονάχοι, να μας αρχίσουν από τὸ κεφάλι, και φόρο στο φόρο που δέ θάχγς κανένα να σε υπερασπιστῇ και να δῆς τότε τὸ καζάνι σου. — Αμ που τὸ ξέρεις Θωμά, ή μας κάνεις τὸ φιλόσοφο Σόλων; — Εγὼ δέν εἶμαι Σόλωνας, άλλὰ τάκουσα με τὰ ιδια μου τ' αυτιά μου. Σάν και δαύτους, όταν πήραν οί Έγγιλέζοι τήν Μάλτα, που ἦταν τότε περιβόλι, πήγαν εκει και τὰ ιδια εκαναν στήν αρχή. Έδιναν του λαου να κερδιζῃ σαν κ' εμάς πολλα, όσο που εφαγαν εκεινους π' αγαπαγαν τὸν τόπον, τούς δυστύχησαν, τούς φυλάκωσαν και τούς σκρόπισαν στήν έξορια του Αδάμ, και αν μιλαγε κανένας καλός άνθρωπος αμαρὲ τί θά γίνουμε σαν σήμερα δῶ, εύθις εσήκωσαν τούς χασάπιδεις, τούς εργάτας σαν κι' εμάς, που κερδιζαν στο ποδάρι και φώναζαν μη λέτε τίποτα για τούς ευεργέτας που μας εκαμαν τόσες επιχειρήσεις και κερδιζουμε, γιατι σᾶς πνίγουμε. — Αλήθινα οί ιδιοί μας, Θωμά, εἶν' ευεργέτες. — Σώπα, Νικόλα. Όσο που πήραν όλας τās θέσεις αυτοί, όσο που διώξαν όσους δέν τους σύμφερναν και τότε νασου τὸ στραβὸ λαὸ από τὸ κεφάλι, του βάναν φόρο και στο περπάτημα, δέν του άρισαν σάλιο στο στόμα, όσο που τούς κάμαν άλλθινοῦς μαλτέζους και σήμερα περπατᾶν ζυπόλιτοι και τούς φορτώνουν σά ζωα. — Τι λές, Θωμά, μαλτέζους θά μας κάμουν; τούς πήρε ο διάβολος τῇ σκούφια τους αν ἦνε έτσι. — Τράβα, τράβα, Νικόλα, γιατι αρχίσαμε με τῆς κουβέντες ναύρομε δουλειά.

Φαλέξ.

ΦΥΡΔΗΝ ΜΙΓΔΗΝ

Υπάρχουν άνθρωποι οἴτινες, βαθύν εκπέμποντες στεναγμόν, εκφωνοῦσι τās εξῆς λέξεις: «Αχ! πόσον γλήγορα λησμονομεθα! » Και όμως οί τοιοῦτοι άς ράγουν εις τὸ ξενοδογειον χωρίς να πληρώσουν και θά ιδουῦν ποίαν άξίαν έχει τὸ απόρθεγμά των!

* * Καλὲ, τί ἔχεις, Ἀνέτα, δὲν μπορεῖς ;

— "Ὀχι, κυρία μου, πῆγα ἔς τὸν ὀδοντοστράτο καὶ μούβγαλε δύο δόντια, ἓνα γερὸ κ' ἓνα χαλασμένο. Εἶχε κάμει λάθος τὴν πρώτη φορά.

— Ὁδ, κακὸ χροῖνο νάχη !

— "Ὀχι δὲ, κυρία, μὴ τὸν βρούζετε, ὁ καυμένος μου πῆρε λεφτὰ μόνον γιὰ τὸ ἓνα.

* * * Ὁ μαρμαρόγλωσπος συγγραφεὺς Γκωτιέ εἶπε ποτὲ εἰς ὡραίαν γυναῖκα ἦν ἐλάτρευεν :

— Ὅσακις θελήσατε νὰ φαίνεσθε ὡραία καὶ θελκτικὴ, συμβοτλευθῆτε τὴν καλλιτέραν σας φίλην, δεῖξατέ της ὅλα τὰ φορέματά σας, παρακαλέσατέ την νὰ σᾶς πῆ ποῖον ἔξ ὅλων προτιμᾶ ὡς ὡραιότερον, καὶ τότε ἐκλέξατε σεῖς κάθε ἄλλον, παρὰ ἐκεῖνο ποῦ σᾶς ὑπέδειξε.

* * * Ὅτι οἱ Ἄγγλοι εἶνε ἰδιότροποι τὸ γνωρίζετε ; λοιπὸν Ἐγγλέζος τις εἰσῆλθεν εἰς κουρέιον νὰ ξυρισθῆ.

— Εἶμαι, λέγει εἰς τὸν κουρέα, φοβερὰ ἰδιότροπος εἰς τὸ ξύρισμα. Σὲ δίδω μιά λίρα νὰ με ξυρίσης χωρὶς νὰ με κάμης καμμιά τσουγγρανιά· ἂν τυχὸν ὅμως μου δώσης καμμιά ξουραφιὰ, θὰ σοῦ τινάξω τὰ μυαλά ἔς τὸν ἄερα· νὰ καὶ τὰ πιστόλια, διέτα.

— Δέχομαι ἀπήντησεν ὁ κουρέυς, καὶ μετὰ πολλῆς προσοχῆς καὶ εὐλαθείας ἤρχισε νὰ διεξάγῃ τὸν κατὰ πάσης τριχὸς πόλεμον, ἀλλὰ . . . ἀναίμακτον πόλεμον.

Ἐπὶ τῆς ἐτελείωσεν, ὁ Ἄγγλος ἐρωτᾷ :

— Καὶ δὲ φοβήθηκες τὴ πιστόλια ;

— "Ὀχι.

— Πῶς ἔτσι ;

— Διότι εἶχα σκοπὸ ἂν σοῦκανα τὴν παραμικρὰ τσουκρανιά, νὰ ἀποτελείωνα τὴν δουλειά μου, κόβοντας τὸ λαρύγγι σου.

* * * Διὰ τί οἱ Κινέζοι ὀνομάζονται Οὐράνιοι.

Διότι ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων τὸ Κινέζικο — κατὰ τὸ Ρωμαϊκὸν — ἐπωνομάζετο Οὐρανός, ὁ δὲ αὐτοκράτωρ τῆς Κίνας υἱὸς τοῦ Οὐρανοῦ, ὡς νὰ εἴπωμεν Οὐρανόπουλος, ἢ Θεός, φυσικῶς δὲ ὁ λαὸς τῆς αὐτῆς Οὐρανοῦ Θεότητος ὀνομάσθησαν Οὐράνιοι, ὅπως οἱ τοῦ Οὐράλ κάτοικοι καλοῦνται Οὐράλιοι. Ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Κίνας εἶνε ἄκρος ἀρχιερεὺς καὶ ἄκρος δικαστῆς, ὡς δ' Οὐρανοῦ υἱὸς — Οὐρανόπουλος — πρὸς οὐδένα ἔχει νὰ δώσῃ λόγον ἢ πρὸς τὸν πατέρα — τὸν Οὐρανόν, ὡς ὅλοι οἱ Πουλόπουλοι ὑπάλληλοι πρὸς οὐδένα δίδουσιν εὐθύνας ἢ μόνον πρὸς τοὺς διορίζοντας αὐτοὺς Πούλους. Ἡ ἐξουσία του εἶνε ἡ τελειότερα καὶ βαθυρριζωτέρα ἀφ' ὅσας ἐξουσία ἔχει ἡ γῆ. Οὐδὲ τάξις εὐγενῶν, οὐδὲ ἱερατεῖον, οὐδὲ οἰονδήποτε ἄλλο προνομιοῦχον σῶμα δύναται νὰ συμμερισθῆ, ἐπομένως νὰ ἐλαττώσῃ τὴν ἐπιτροπὴν καὶ τὴν δύναμιν τοῦ αὐτοκράτορος. Οὐδεὶς ὑπήκοος δύναται ν' ἀπολαύσῃ τὴν τιμὴν, νὰ κατακτήσῃ τὴν ὑπόληψιν, ὥστε νὰ μὴ τὸν ἀναγκάσῃ νὰ κίνη κοινοτῆς τοῦ κοινοτοῦ τῶν ποδῶν τοῦ Οὐρανοπύλου. Ὁ αὐτοκράτωρ ἐπίσης τιτλοφορεῖται *Υἱὸς τοῦ Ἥλιου καὶ τῆς Σελήνης*. Ὁ Οὐρανός, λέγει ὁ Κομφούκιος, ἀδὲν ἔχει δύο ἡλίους, οὔτε ἡ γῆ δύο βασιλεῖς, οὔτε ἡ οἰκογένεια δύο δεσπότης, οὔτε ἡ αὐτοκρατορικὴ δύναμις δύο ἡγεμόνας. — Εἰς Θεός εἰς αὐτοκράτωρ. Αὐτὸς εἶνε ὁ μόνος ἐπὶ γῆς ἀντιβασιλεὺς τοῦ Οὐρανοῦ· πάντες δὲ οἱ λοιποὶ ἡγεμόνες θεωροῦνται ὑπόθητοι αὐτοῦ. Σπανιώτατα ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Κίνας ἐμφανίζεται πρὸ τοῦ λαοῦ του, ὅσακις δὲ εὐδοκίση νὰ ἐμφανισθῆ, ἐνδύεται κίτρινα — τὸ χρῶμα τοῦ ἡλίου.

* * * Ἐνας ἀμερικανισμὸς, τὸν ὁποῖον δυνάμεθα νὰ εἰσαγά-

γωμεν καὶ εἰς τὰς πόλεις, διότι εἰς τὰς ἐξοχὰς μας ἐπάνω κάτω γίνεται.

Ἄμερικανὸς τις ἔμπορος, πατὴρ ἑνδεκα θυγατέρων, κατάρθρωσε νὰ τὰς ὑπανδρεύῃ ὅλας ἐντὸς ἑξ μηνῶν.

Ὁ γείτων του, ὅστις καὶ αὐτὸς εἶχε κάμποσα κορίτσια, χωρὶς καὶ νὰ ἔχη νὰ τὰ προικοδοτήσῃ, τὸν ἠρώτησε :

— Πῶς ἔκαμες, βρε ἀδελφε, καὶ τὰ πάνδρουσες ὅλα ;

— Τί νὰ σοῦ πῶ ; Ἦῦρα μίαν μέθοδον ἀποτελεσματικὴν.

Ἄμα ἐβλεπα κανένα νέον ποῦ ἔκαμνεν ἐργολαβίαν κανενὸς κοριτσιοῦ μου ἐπὶ δεκαπέντε ἡμέρας, τὸν ἐφώναζα, ἔχων πάντοτε ἓνα ρεβόλβερ μαζί μου καὶ τοῦλεγα : Ἦ τὸ παίρνεις ἢ θὰ σοῦ πάρω τὴν ζωὴ. Ἐνοεῖς ὅτι ὅλοι ἐπροτίμησαν τὸν γάμον ἀπὸ τὸ ρεβόλβερ· κ' ἔτσι, φιλαράκο μου, τῆς ξεμπέρδεψα ὅλας.

* * * Ἄγγλος τις προβεβηκυίας ἡλικίας ὑπελογισεν ὅτι ἐκάπνισε καὶ διένειμεν εἰς τοὺς φίλους του 80,000 σιγάρα. Ἐπέζησε δὲ ὅλων τῶν φίλων τῆς νεότητός του. Ἀπόδειξις ὅτι ἄλλα σιγάρα ἐδίδε εἰς τοὺς φίλους του καὶ ἄλλα ἐκάπνιζεν αὐτός.

* * * Ἐν Λονδίῳ ὑπάρχουν δεκατρεῖς χιλιάδες ἀμαξήλαται, τὸ δὲ παρελθὸν ἔτος ἐγκατελύθησαν εἰς τὰς ἀμάξας τῶν δεκαεννὴς χιλιάδες πράγματα, τὰ ὁποῖα ἐνεχειρίσθησαν εἰς τὴν ἀστυνομίαν.

* * * **Τριαντακτὼ** διάφοροι ἐθνότητες ζῶσιν ὑπὸ τὰ σκῆπτρα τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Ρωσίας. Ἐκάστη αὐτῶν λαλεῖ ἰδίαν γλῶσσαν, τὴν ὁποῖαν αἱ ἄλλαι δὲν ἐννοοῦν.

* * * Ποῖον πρᾶγμα καίεται εὐκολώτερον ; Ὁ χάρτης βεβαίως. Καὶ ὅμως ὁ κ. Μάϋερ ἐν Παρισίοις ἐφεῖρεν εἶδος χάρτου τὸν ὁποῖον δὲν καταστρέφει τὸ πῦρ. Τοιοῦτον χάρτην ὁ κ. Μάϋερ ἔθεσεν ἐντὸς διακεκαυμένου φούρνου καὶ τὸν ἐβγαλεν . . . ἄθικτον. Ἐπίσης ὁ κ. Μάϋερ ἐφεῖρεν καὶ χρώματα καὶ μελάνην ἀφλεκτα. Φανταζόμεθα πόσα πλοῦτη θὰ κάμῃ ὁ Μάϋερ αὐτός, διότι ὅλοι, ἀπὸ τοῦ συγγραφέως τοῦ ἀποβλέποντος εἰς ἀθανασίαν μέχρι τοῦ γέρο φιλαργύρου ὅστις θέλει νὰ συντάξῃ τὴν διαθήκην του καὶ τοῦ ἐμπόρου ὅστις δὲν ἔχει κανονομικαὶς διαθέσεις διὰ τὰ κατὰστικα του θὰ προτιμῶσι τὸν χάρτην τοῦ Μάϋερ.

* * * Ἀφοῦ ὅλοι αἱ ἐφημερίδες εἶνε γραφόμεναι, ἰδοὺ ὅτι τῆ 1 νοεμβρίου καθὰ προηγγέλη ἐν Παρισίοις θὰ ἐκδοθῆ καὶ μία Ἐφημερὶς *Λαλουμένη*. Δι' ἡμᾶς τὸ τοιοῦτο δὲν εἶνε παράδοξον, διότι κάθε Ρωμῆς εἶνε καὶ μία ἐφημερὶς λαλουμένη. Ὁ Γιραρδίνος τῶν τοιοῦτων δημοσιογράφων εἶνε ἀναμφηρίστως ὁ κ. Πλατούτσας.

Ἄλλ' ἢ τῶν Παρισίων θὰ εἶνε γραπτὸ-*λαλουμένη*, καὶ θὰ περιέχῃ σειρὰν μικρῶν συνδιαλέξεων εἴτε μικρῆς κουθέντας τὴν ὁποῖαν κάθε βράδυ θὰ κάμνουν ἓνας κύκλος δημοσιογράφων, περὶ ὅλων τῶν ζητημάτων τῆς ἡμέρας τὸ ὁποῖον θὰ κρίνῃ ὁ καθείς κατὰ τὴν κρίσιν του.

* * * Τραπεζίτης, ὅστις εἶνε συγγρόνως καὶ ἐγγαμος καὶ ἐραστής, ἔλεγε προχθὲς εἰς τὴν γλῶσσαν του :

— Ἦ νόμιμος σύζυγος ἀντιπροσωπεύει τὸν νόμιμον τόκον, ἢ δὲ ἐρωμένη τὸ μέρισμα.

Ἡ ἑλληνικὴ ἀτμοπλοῦα Δ. Π. Γουδῆ

φέρει εἰς γνώσιν τοῦ κοινῶν ὅτι ἀπὸ τῆς παρελθούσης Τετάρτης 3 ἰδεύοντος ἐπανελάθε τὸν διακοπέντα διὰ τινὰ χρόνον πλόα τοῦ Ἀργολικοῦ τῆς Τετάρτης, ἀναχωρούντων ἤδη τῶν ἀτμοπλοίων τῆς τακτικῆς ἐκ Πειραιῶς δι' Ἀργολικὸν κόλπον ἐκάστην Δευτέραν, Τετάρτην καὶ Σάββατον, ἐπανερχόμενα τὴν ἐπιούσαν.